

PISMO OKÓLNE Nr 20-PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 marca 1962 r.

w sprawie sprawdzania niekaralności w Centralnym Rejestrze Skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości osób przyjmowanych do pracy oraz dalszego zatrudniania osób skazanych.

1. Należy zwracać się o sprawdzenie niekaralności do Centralnego Rejestru Skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości, gdy chodzi o kandydatów:

- 1) do pracy (służby) w urzędach i instytucjach państwowych; nie dotyczy to kandydatów przyjmowanych na stanowiska pracy o charakterze usługowym (rzemieślnicy, woźni, sprzątaczkę itp.), chyba że obowiązujące przepisy stanowią inaczej,
- 2) do pracy w jednostkach gospodarki uspołecznionej:
  - a) na stanowiska kierownicze lub samodzielne,
  - b) na stanowiska związane z odpowiedzialnością materialną,
  - c) na stanowiska związane z dozowaniem mienia i inne, jeżeli szczególne względy wymagają sprawdzenia niekaralności,
  - d) w innych przypadkach przewidzianych w obowiązujących przepisach.

2. Za stanowiska wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. a) uważa się stanowiska określone jako kierownicze lub samodzielne zgodnie z uchwałą nr 394 Rady Ministrów z dnia 17 września 1959 r. w sprawie określenia kierowniczych i innych samodzielnych stanowisk pracy (Monitor Polski Nr 84, poz. 444).

3. Za stanowiska wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. b) uważa się stanowiska określone jako związane z odpowiedzialnością materialną zgodnie z § 9 ust. 4 zarządzenia nr 19 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 marca 1962 r. w sprawie trybu przyjmowania do pracy na stanowiska kierownicze lub związane z odpowiedzialnością materialną (Monitor Polski Nr 20, poz. 86).

4. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz zarządami głównymi właściwych związków zawodowych, a w stosunku do organów prezydiów rad narodowych Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z przewodniczącymi prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz zarządami

głównymi właściwych związków zawodowych — określają stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c).

5. Jeżeli obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej, sam fakt skazania za jakiegokolwiek przestępstwo nie może stanowić przeszkody do zatrudniania na stanowiskach, o których mowa w ust. 1. Na stanowiska te nie powinny być jednak przyjmowane osoby skazane za przestępstwa popełnione z chęci zysku lub za inne przestępstwa, których popełnienie dyskwalifikuje do zatrudnienia na takim stanowisku.

6. W związku ze stwierdzonymi faktami zwalniania przez niektóre zakłady pracy pracowników, którzy kiedykolwiek byli ukarani, bez względu na to, czy popełnienie przestępstwa ma wpływ na wykonywaną pracę, oraz niezależnie od zajmowanego stanowiska i od opinii, jaką pracownicy ci mają w zakładzie pracy po odbyciu kary, zwraca się uwagę, że sam fakt skazania nie powinien pociągać za sobą zwolnienia z pracy. Każdy przypadek należy oceniać w zależności od rodzaju popełnionego przez pracownika przestępstwa, rodzaju wykonywanej obecnie pracy oraz od opinii jaką pracownik ma w zakładzie pracy po odbyciu kary. Jeżeli dalsze zatrudnienie pracownika — ze względu na popełnione przestępstwo — jest niewskazane lub ze względu na obowiązujące przepisy niedopuszczalne, należy przenieść go w zależności od przydatności zawodowej na inne stanowisko w danym zakładzie pracy, a gdy jest to niemożliwe, zwrócić się do właściwego do spraw zatrudnienia organu prezydium rady narodowej o zapewnienie zwolnionemu takiej pracy w innym zakładzie pracy, dla której wykonywania fakt skazania nie będzie miał istotnego znaczenia. Odmowa zatrudnienia takiego pracownika, skierowanego przez organ zatrudnienia, wyłącznie ze względu na fakt popełnionego przez niego w przeszłości przestępstwa, jest niedopuszczalna, jeżeli posiada on odpowiednie kwalifikacje zawodowe.

7. Zaleca się organizacjom spółdzielczym wprowadzenie niniejszych zasad w spółdzielczych zakładach pracy.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz